

stelligt fra, hvad der er Tilfældet i Provinskøbstæderne. Det er derfor højst urigtigt, naar man siger, at man vilde have denne Deling, fordi det er saaledes i Købstæderne og paa Landet. Der er Vælgerklassen ganske vist delt; men Resultatet med Hensyn til, hvem der faar Indflydelse paa Valget er forskelligt i København og i Provinserne, især paa Landet. Der er et ejendommeligt Forhold, der her maa komme i Betragtning. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg ønsker mine Medborgere al den Valgret, de kunne faa, ogsaa mine Medborgere af Højre ønsker jeg det, men jeg kan ikke se, at det for Forslagsstillerne vil have nogen væsentlig Interesse, om det bliver den ene eller den anden Del af Højres Arbejds- og Vælgerforening, der besætter Bladterne i Borgerrepræsentationen; om det f. Eks. bliver Redaktør Frederik Hansen eller Hr. Carl Bloug, der besætter Bladterne, har ikke for mig nogen væsentlig Interesse. Naar vi lægge det politiske Moment som Underlag og gaar ud fra, hvorledes det efter al Sandsynlighed her vil se ud i en nær Fremtid, saa er jeg sikker paa, at da for Tiden Forfælleren i Stemmeantallet i København er ca. 1,000 til den ene eller den anden Side mellem Højre og Venstre, saa kan, naar de 22,000 Vælgere stadig forblive udelukkede, Højre kommandere fuldstændig under den ene Forudsætning, lige saa vel som under den anden, hvis vi beholde det, vi paa dette Omraade have, uforandret, nemlig Flertalsvalg. Under den nuværende Udvikling manglede det paa Interesse for de kommunale Anliggender; men da Interessen blev lidt vakt, delte man sig ligesom i politisk Henseende, og hvis ikke Forholdstalsvalgmaaden bliver indført, vil man sikkert vedblivende dele sig paa samme Maade. Vil man bewirke, at de virkelige kommunale Interesser deles? Borgerne, er det fornødent, at vi saa Forholdstalsvalgmaaden indført; da kan det ventes, at de virkelige kommunale Interesser af nogen Vægt kunne komme op. Jeg frygter ikke for, at særlige Interesser der vilde blive altsor prædominerende, de store Partigrupperinger ville altid have tilstrækkelig Vægt, men der er en Mulighed for, at naar der er store særlige Interesser, som virkelig ere berettigede til at blive repræsenterede, disse da kunne saa Folk til at samle sig om dem med noget Haab om at faa Indflydelse der ved, at de kunne faa en Talsmand for dem sat ind. — Jeg skal ikke opholde Tinget videre, men kun udtale den Mening, at dette er et ganske overordentlig konservativt Forslag. Naar vi ville forøge Borgerrepræsentationens Antal fra 36 til

48, saa er Meningen kun den, at nogle af de 12 med Sandsynlighed ville komme til at repræsentere oppositionelle Interesser, men Regimentet i sin Helhed vil blive det samme, de herskende Klasser ville blive uforandrede. Vi vente ikke at faa nogen som helst Sag af nogen som helst Art ført igennem, uden at vi kunne faa dem med, men vi ønske at faa Lejlighed til i selve Københavns Kommunalraad at faa oppositionelle Ansøkelser, andre Ansøkelser, end der nu er, repræsenterede. Jeg mener, at dette er et virkelig konservativt Forslag, som stiller meget ringe Fordringer op, og paa den anden Side betrygges ogsaa derved de herskende Klasser. Den Dag kan komme, da andre Stemninger og andre Interesser kunne komme op, og saa vil der, saaledes som Forholdene nu ere, let blive en fuldstændig Omvæltning af Forholdene, men vedtages dette Forslag, vil Udviklingen altid blive rolig, et Parti vil aldrig fuldstændig udelukkes. Lidt efter lidt ville Forholdene veksle, det ene Parti vil vokse, det andet synke, og dette vil ske rolig paa virkelig konservativt Maade. Jeg haaber derfor, at dette Forslag, som stiller saa ringe Fordringer og kun vil hde de oppositionelle Interesser her i København nogenlunde Retfærdighed, ogsaa maa møde Tingets og Regeringens Bistand.

Tung: Jeg har kun bedt om Ordet for at understrege et Par Udtalelser, som det ærede Medlem, der nu jatte sig, kom med. Han udtalte, at ved dette Lovforslag vilde de fattige Børns Interesser i Kommuneskolerne fremhjælpes, blive bedre iagttagne. Han talte om, at Børnene sidde og sulke i Skolen. Ja, hvad nytter det saa med Hensyn til Almueskolens Reform, at man siger: De skulle have de og de Sag, og de skulle have dem i det og det Omfang? Naar Drengen eller Pigen sidder og sulker paa Skolen, kan det ikke hjælpe, at man siger, at for at hjælpe paa deres Sundhed skal man give dem mere Gymnastik. Nej, hvis man giver dem mere Gymnastik, blive de kun mere sultne. Det er en stor Fejl at ville tænke paa ved Skolerne at ville hjælpe paa Børnene med Rundskaber, naar man saa forsømmer Legemet. Menneket bestaar jo dog baade af Legeme og Sjæl, og der skal lige saa godt drages Omsorg for Legemet som for Sjælen; men nu er man i vor Tid kommen ind paa, at naar de bare gøre Gymnastik, skulle de blive hjulpsne. Det siger man uden at se, at denne Ordning af Gymnastikken, som kan være til Betsignelse for en Dreng, kan være til Skade for en anden. Nej, først og fremmest gælder det, som det ærede Medlem udtalte, om at